

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/88/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521201211
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521201211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci matky A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., B. XXXX/XX, proti mužovi, ktorého otcovstvo má byť zapreté A. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., G. XXXX/X, o návrhu matky na zapretie otcovstva k maloletému dieťaťu: meno neurčené, priezvisko: C., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, o odvolaní muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté, proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 28. apríla 2022, č.k. 13Pc/13/2021-109, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté – JUDr. Martin Buraj, rod. C., nar. XX.XX.XXXX v F., r.č.: XXXXXX/XXXX, nie je otcom maloletého dieťaťa, meno neurčené C., nar. XX.XX.XXXX v C. - B. E., r.č.: XXXXXX/XXXX, z matky A. B. C., H. I., nar. XX.XX.XXXX v F., r.č.: XXXXXX/XXXX. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ust. § 85 ods. 1 a § 87 ods. 1 Zákona o rodine, vecne tým, že návrh matky na zapretie otcovstva bol podaný dôvodne. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že vec prejednal v neprítomnosti muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté, ktorý napriek riadnemu predvolaniu sa na pojednávanie neustanovil, pričom dôvod jeho žiadosti o odročenie pojednávania súd nepovažoval za dôležitý. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, ktorým zistil, že manželstvo s mužom, ktorého otcovstvo má byť zapreté, uzatvorila 09.06.2018, následne dňa 13.06.2020 sa odsťahovala z ich spoločnej domácnosti, a dňa 10.07.2020 podala návrh na rozvod manželstva, ktoré konanie je naďalej vedené na OS Trenčín pod sp. zn. 26P/69/2020. Manžel, teda muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté, podal dva razy návrh na prerušenie konania. Druhému návrhu na prerušenie konania súd vyhovel z dôvodu podaného odvolania. Dňa 24.03.2022 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o prerušení konania do právoplatného skončenia predmetného konania o zapretie otcovstva. Matka uviedla, že už niekoľko mesiacov pred odsťahovaním zo spoločnej domácnosti, sa s manželom intímne nestýkali a v čase rozhodnom pre splodenie mal. syna, nar. XX.XX.XXXX, sa intímne stýkala iba s jeho biologickým otcom, ktorým je E. H. E., s ktorým žijú v spoločnej domácnosti od októbra 2020, odkedy sa aj intímne stýkajú. E. H. E. svoje otcovstvo k tomuto dieťaťu uznáva a spoločne sa o maloletého starajú. Súd vypočul ako svedka E. H. E., ktorý uviedol, že je biologickým otcom mal. dieťaťa, nar. XX.XX.XXXX a jeho otcovstvo uznáva. V období rozhodnom

pre splodenie maloletého, tvorili s jeho matkou pár, bývali v spoločnej domácnosti v D.. Dňa 10.11.2021 mu boli odobraté biologické vzorky, ako aj synovi a matke za účelom podania znaleckého posudku, kde znalec potvrdil jeho otcovstvo k maloletému a súčasne znalec uviedol, že ak by bola odobratá vzorka inému mužovi, tento by bol vylúčený z možnosti byť biologickým otcom dieťaťa. Svedok tiež uviedol, že po právoplatnom zapretí otcovstva k mal. synovi, ktoré teraz svedčí manželovi matky, plánujú ísť s matkou na matriku za účelom určenia otcovstva maloletého, u ktorého sa s matkou dohodli na krstnom mene J.. Súd mal ďalej zo Znaleckého posudku č. 30/2022 znalca Mgr. Mariana Baldoviča, znalca z odboru Genetika, odvetvie Analýza DNA, z 19.11.2021 preukázané, že pravdepodobnosť otcovstva E. H. E. je vyššia ako 99,99% a index otcovstva vyšší ako 10 000, a preto je treba pokladať otcovstvo označeného muža H. E., nar. XX.XX.XXXX, voči vyšetrenému dieťaťu "neurčené meno" C., nar. XX.X.XXXX, za prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou. Súd vykonal dokazovanie aj Zápisnicou o pojednávaní, spísanou na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26P/69/202 dňa 05.05.2021, z ktorej zistil, že muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté, počas konania o rozvod manželstva priamo do zápisnice uviedol, že pokiaľ ide o príčinu rozvratu ich vzťahu s manželkou, tak je to jedine a výlučne jej nevera s pánom E. E., emeritným prokurátorom, kde manželka nastúpila ako čakateľka na prokuratúru v G. E. G./ K., kde E. E. bol jej školiteľom od 01.06.2020, hoci manželka tento intímny pomer popierala, tento sa jednoznačne preukázal a svedčí o tom aj počatie dieťaťa E. E., ktoré porodila 12.06.2021. Súd tiež zistil, že v rozvodovom konaní manžel navrhovateľky uviedol, že v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa sa s manželkou (tu matkou maloletého dieťaťa) intímne nestýkali.

3. Vykonaným dokazovaním tak mal súd prvej inštancie za preukázané, že matka uzavrela manželstvo s mužom, ktorého otcovstvo má byť zapreté, dňa XX.XX.XXXX, ktoré naďalej trvá. Mal. dieťa sa narodilo dňa XX.XX.XXXX, teda za trvania manželstva. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie bol do rodného listu mal. dieťaťa zapísaný ako jeho otec muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté ako manžel matky, ktorého domnienka otcovstva bola určená I. domnienkou. Výsluchom matky, ako aj obsahom zápisnice z 05.05.2021 mal súd za preukázané, že v čase rozhodnom pre splodenie mal. dieťaťa sa matka a muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté, intímne nestýkali, pričom matka nadviazala pomer s označeným biologickým otcom minimálne od 13.06.2020, kedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Matkou označený biologický otec svoje otcovstvo k mal. dieťaťu uznáva a vyššie citovaným znaleckým posudkom mal súd za preukázané, že otcovstvo muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté, k mal. dieťaťu je vylúčené, pravdepodobnosť jeho otcovstva je nulová, na základe čoho súd návrhu matky na zapretie otcovstva so súhlasom kolízneho opatrovníka vyhovel. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže účastníci konania si nárok na ich náhradu neuplatnili.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté a to z dôvodov, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Bol toho názoru, že postup súdu, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, bol nezákonný. Súd odvolateľovi nevyhovel napriek jeho riadne odôvodnenej žiadosti o odročenie pojednávania z ospravedlniteľných dôvodov, pojednával v jeho neprítomnosti, nevykonal dôkaz, ktorý v predchádzajúcom podaní navrhol a síce jeho výsluch a v neprítomnosti odvolateľa aj rozhodol, čím mu uprel právo na spravodlivý proces a prístup k súdu. Odvolateľ pritom považuje obzvlášť vo veci, kde sa rieši otázka zapretia otcovstva jeho výsluch za neopomenuteľný dôkaz. Odvolateľ sa tiež nemohol z dôvodu neuskutočneného výsluchu vyjadriť k dôkazom vykonávaným súdom v jeho neprítomnosti. Pokiaľ ide o konštatácie súdu ohľadom žiadosti odvolateľa o odročenie pojednávania, odvolateľ uvádza, že poukazoval na konanie matky vo vzťahu ku všetkým štátnym orgánom SR, vrátane všetkých súdov za posledné dva roky. Pokiaľ ide o jeho dôvod odročenia pojednávania, odvolateľ uvádza, že starostlivosť o dcéru, ktorú mal na čas pojednávania vopred zabezpečenú, mu náhle z objektívnych dôvodov odpadla a preto bol nútený požiadať o odročenie pojednávania. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6. Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že považuje napadnuté rozhodnutie za správne a zákonné. A. E. C. sa dňa 05.05.2021 v konaní o rozvod manželstva na Okresnom súde v Trenčíne jasne vyjadril, že nemôže byť a nie je biologickým otcom maloletého J.. Preto jeho vyjadrenia uvádzané v odvolaní považuje matka za neopodstatnené a navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vyhovel návrhu matky a rozhodol, že A. E. C. nie je otcom maloletého dieťaťa označeného v záhlaví rozsudku.

10. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý podľa jeho názoru vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkový záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie matkou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Na zdôraznenie jeho správnosti a s poukazom na odvolacie dôvody sa žiada dodať nasledovné:

11. Odvolateľ namietal postup prvoinštančného súdu, ktorý neodročil pojednávanie napriek jeho riadne odôvodnenej žiadosti o odročenie pojednávania z ospravedlniteľných dôvodov, pojednával a vec aj rozhodol v jeho neprítomnosti a bez jeho vypočutia, čím malo podľa neho dôjsť k znemožneniu odvolateľovi uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Podľa čl. 12 základných princípov Civilného sporového poriadku, na prejednanie veci sa nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 157 ods. 1 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

14. Podľa § 178 ods. 2 CSP, predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

15. Podľa § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

16. Podľa § 183 ods. 3 CSP, strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

17. Podľa § 183 ods. 4 CSP, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

18. Vychádzajúc z čl. 10 základných princípov CSP a 157 ods. 1 CSP, súd je povinný konať rýchlo a hospodárne, čo zodpovedá obsahu práva na spravodlivý súdny proces, ktorého požiadavkou je prejednať a rozhodnúť vec bez zbytočných prieťahov. Odročenie pojednávania na návrh strany sporu alebo jej zástupcu prichádza preto do úvahy len z dôležitého dôvodu, teda ak sa strana sporu alebo jej zástupca nemôžu z dôležitých dôvodov dostať na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo požadovať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Príčina, prečo sa účastník pojednávania zúčastniť nemôže, a z ktorej žiada o odročenie pojednávania, sa musí s ohľadom na jej povahu vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti.

19. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Obdo 19/2014 vyslovil, že dôležitosť dôvodov, ktorými účastník odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj včasnosť ich uplatnenia posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania. Aj keď účastník konania vo svojej žiadosti uvedie dôvod inak spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania sporu.

20. Strana sporu alebo zástupca, ktorí žiadajú o odročenie pojednávania, musia dôvod súdu oznámiť, aby mohol posúdiť, či sú alebo nie sú naplnené zákonné dôvody na odročenie pojednávania. Ak súd skúma, či účastník (jeho právny zástupca) žiada o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, môže vychádzať len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase jeho rozhodovania o tejto žiadosti. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, v žiadosti o odročenie termínu pojednávania je potrebné nielen tvrdiť, že existujú dôvody na odročenie pojednávania, ale je potrebné preukázať aj ich dôvodnosť.

21. Odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 167/2010, v ktorom najvyšší súd uviedol, že právo účastníka, aby jeho vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že súd nemôže konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Uzavrel, že pokiaľ odporca v danom prípade nepreukázal dôvod svojej neprítomnosti na pojednávaní, zostala jeho žiadosť o odročenie pojednávania len v rovine ničím nepodloženého tvrdenia, na ktoré nebolo možné prihliadnuť. Súd prvého stupňa, ktorý v danej procesnej situácii vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, neodňal odporcovi možnosť realizácie žiadneho procesného oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania.

22. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odvolateľ vedel o termíne pojednávania, ktoré sa konalo 28.04.2022, keďže predvolanie prevzal ešte dňa 10.03.2022, teda nepochybne včas (§ 178 ods. 2 CSP). Ráno v deň pojednávania bolo súdu doručené jeho e-mailové podanie, v ktorom oznámil, že pre jeho trojročnú dcéru, ktorá je mu súdom zverená, nevie dnes v doobedných hodinách zabezpečiť náhradnú starostlivosť tak, aby sa mohol zúčastniť pojednávania a z uvedeného dôvodu žiadal súd o odročenie pojednávania na iný termín, nakoľko sa chce pojednávania zúčastniť. Podotkol, že A. B. C. sa z tohto dôvodu ospravedlnila za posledné dva roky z nespočetného počtu úkonov, pričom jej žiadostiam bolo vždy zo strany štátnych orgánov vyhovie.

23. Na uvedené podanie súd obratom zaslal odvolateľovi upovedomenie o tom, že dôvod, ktorý uviedol na odročenie pojednávania, nepovažuje za dôležitý a preto bude pojednávať v stanovenom termíne. Zo zápisnice o pojednávaní spísanej súdom prvej inštancie dňa 28.04.2022 vyplýva, že odvolateľ sa napriek riadnemu a včasnému doručeniu predvolania na pojednávanie nedostavil a preto súd uznesením rozhodol, že bude pojednávať v jeho neprítomnosti, následne vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, vylúchom matky, kolízneho opatrovníka a svedka E. H. E. a vo veci rozhodol.

24. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že je nedôvodná argumentácia odvolateľa, že by postupom prvoinštančného súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

Civilný sporový poriadok jasne vymedzuje podmienky, za ktorých súd môže odročiť pojednávanie a tieto splnené neboli. Nestačí totiž len napísať žiadosť o odročenie s uvedením určitého zdôvodnenia, treba aby tvrdený dôvod bolo možné vyhodnotiť objektívne ako dôležitý a zároveň musí byť tento dôvod podložený, pričom o taký prípad tu nešlo. Odvolateľ síce súdu doručil pred pojednávaním žiadosť o odročenie pojednávania, avšak pokiaľ ako dôvod pre odročenie pojednávania uviedol, že „pre jeho trojročnú dcéru, ktorá je mu súdom zverená, nevie dnes v doobedných hodinách zabezpečiť náhradnú starostlivosť tak, aby sa mohol zúčastniť pojednávania“, potom tieto okolnosti, ktorými svoju žiadosť zdôvodňoval, nemohli byť vyhodnotenú ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Zo spisu je totiž zrejme, že predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené s viac než šesťtyždňovým predstihom a mal preto nepochybne dostatok času na uvedené dopoludnie zabezpečiť starostlivosť o svoje dieťa, ak sa chcel pojednávania zúčastniť. Keďže doručené podanie evidentne nespĺňa náležitosti vyžadované zákonom pre takú žiadosť o odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP, ktorej by mohlo byť vyhovené, správne postupoval prvoinštančný súd, keď konštatoval absenciu uvedenia dôležitého dôvodu a po upovedomení žiadateľa vec prejednal za jeho neprítomnosti.

25. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzavrel, že postupom súdu prvej inštancie nedošlo k odňatiu práva odvolateľovi konať pred súdom, keďže z vyššie uvedených dôvodov na jeho žiadosť nebolo možné prihliadnuť. Pokiaľ potom odvolateľ namietal, že súd nevykonal dokazovanie jeho výsluchom a že nemal možnosť vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu, odvolací súd konštatuje, že nešlo o dôsledok nesprávneho postupu konajúceho súdu ale išlo o následok konania samotného odvolateľa, ktorý napriek riadnemu a včasnému predvolaniu a napriek doručenému upovedomeniu súdu, že na jeho žiadosť o odročenie neprihliadne, sa na pojednávanie neustanovil, čím sa sám pripravil o možnosť reagovať na vykonané dôkazy, resp. byť vyslúchnutý v danej veci. Odvolací súd nezdieľa ani ten názor odvolateľa, že jeho výsluch bol vzhľadom na predmet konania nevyhnutý. Je tomu tak jednak z dôvodu, že k otázke otcovstva k maloleťmu dieťaťu sa odvolateľ ako manžel matky už pred súdom vyjadril a to v prebiehajúcom rozvodovom konaní (pričom z jeho vyjadrenia vyplýva, že v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa sa s manželkou ako matkou maloleťmu dieťaťa intímne nestýkal, pričom táto mala v uvedenom čase intímny pomer s E. E., s ktorým počala dieťa) a jednak z dôvodu, že aj bez jeho výsluchu dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie v danej veci – a to najmä výsluchom matky dieťaťa, svedka E. H. E., znaleckým posudkom č. 30/2022 znalca Mgr. Mariana Baldoviča, z odboru Genetika, odvetvie Analýza DNA, z 19.11.2021 a v neposlednom rade aj spomínaným obsahom zápisnice o pojednávaní spísanej v rozvodovom konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26P/69/202 dňa 05.05.2021, na ktorom sa odvolateľ k uvedenej otázke už vyjadril, predstavuje aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne pevný základ pre vyslovenie záveru, že odvolateľ nie je otcom maloleťmu dieťaťu a vykonanie ďalších dôkazov (vrátane výsluchu odvolateľa) by bolo nadbytočné a nespôsobilé privodiť iné rozhodnutie v danej veci.

26. Prvoinštančný súd preto nijako nepochybil, pokiaľ v súlade s primárnym záujmom na hospodárnom a efektívnom prejednaní veci bez zbytočných prieťahov prejednal a rozhodol danú vec na pojednávaní dňa 28.04.2022 za neprítomnosti odvolateľa a bez vykonania dôkazu jeho výsluchom v tomto konaní.

27. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd preto s použitím § 387 ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, osobitne odvolaním nenapadnutého.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže neboli splnené predpoklady pre priznanie takejto náhrady niektorému z účastníkov (§ 53 v spojení s § 57 CMP).

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).